

Ønsker å etablere seg i hjemlandet

– Jeg har drømt om å vende tilbake til hjemlandet fra første dag jeg kom til Norge. Men det er viktig å bruke god tid på å planlegge hjemvedning, sier Sherko Tagarani.

Sherko (40) fra de kurdisk kontrollerte områdene i Nord-Irak bor sammen med ektefelle og to barn i Fredrikstad. Han kom til Norge via FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) som kvote-flyktning i 1998. I dag jobber han som snekker og har etablert sitt eget tømrerfirma.

Bestemte seg for å bli snekker

Sherko var klar over at det ville bli vanskelig å begynne på nytt i Norge da han kom til Kristiansand som flyktning for snart ti år siden. Han innså at han ikke kunne bruke det han hadde studert her i Norge.

– Jeg studerte administrasjon og økonomi ved Suleimania høyskole i to år. Deretter studerte jeg ved det kurdiske militærakademiet i ytterligere to år. Jeg ble ferdig utdannet som løytnant og ble ansatt som offiser i den kurdiske hæren.

I 1996 ble Sherko nødt til å flykte til Tyrkia på grunn av den politiske situasjonen i de kurdiskkontrollerte områdene i Nord-Irak. Etter halvannet år i Tyrkia kom han til Norge som kvote-flyktning.

– Rett etter ankomsten begynte jeg på norskopplæring. En dag mens jeg gikk på skolen så jeg at noen holdt på å bygge tre hus i skolegården. Da bestemte jeg meg for å bli snekker. Etter norskopplæringen begynte jeg med arbeidstrening som snekker. Siden har jeg jobbet som snekker på forskjellige steder, og har nå etablert mitt eget tømrerfirma, sier Sherko.

Sherko foran sitt første byggeprosjekt i Norge.

Forberedelser

Sherko arbeider med å utvide firmaet i Norge, men ønsker samtidig å etablere seg på hjemstedet.

– Jeg er ferdig med mitt første byggeprosjekt og resultatet er et ferdig hus som jeg er i ferd med å selge. Etter dette kommer jeg til å reise hjem for å undersøke mulighetene for å etablere meg der. Det jeg trenger nå er å etablere et nettverk innenfor byggevirksomhet i de kurdiskkontrollerte områdene i Nord-Irak.

Sherkos familie trives i Norge og er godt etablert i lokalmiljøet i Fredrikstad. Barna Lasko (7) og Lazo (6) trives på skolen og har mange venner. Sherkos kone, Srusht, hjelper til i tømrerfirmaet. Hjemme bruker familien kurdisk språk og begge foreldrene er opptatt av å lære barna kurdisk språk og kultur.

– Jeg vil at barna skal kunne snakke kurdisk. Det er viktig at de ikke glemmer sin identitet og at de kan kommunisere med resten av familien. Vi forteller dem ofte om Kurdistan og det som skjer der. Vi tilbrakte sommerferien i den kurdiskkontrollerte delen av Nord-Irak i år. Barna trivdes der og ønsker at vi reiser dit ofte, sier Srusht. Hun ble gjenforent med ektemannen i Norge i 1999.

– Hjemvending er et tema vi diskuterer ofte i familien. Vi ønsker å vende tilbake til hjemlandet en dag, men vi må forberede oss godt på forhånd. Det er klart at situasjonen der er vanskelig nå, men jeg velger å tro på at den kommer til å bli bedre etter hvert, sier Srusht.

TEKST: ASO KARIM

Foto: Aso Karim